

ΣΤΕΛΕΧΩΣΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ

Οι υπάλληλοι του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Ε.Κ.Κ.Α.), εργαζόμενοι στην πρώτη γραμμή της κοινωνικής πρόνοιας και της υποστήριξης των πλέον ευάλωτων κοινωνικών ομάδων όπως κακοποιημένων γυναικών με τα παιδιά τους, άστεγους, κακοποιημένα παιδιά, βιώνουμε ένα συνεχιζόμενο καθεστώς υποστελέχωσής χωρίς σημάδια βελτίωσης.

Ο φορέας μας έχει **κενές το 1/3 των οργανικών θέσεων** που προβλέπονται στον οργανισμό του. **Την τελευταία πενταετία 2021-2025 είχαμε 45 αποχωρήσεις έναντι 39 προσλήψεων** μόνιμων υπαλλήλων. Αυτό τώρα που ισχύει ο κανόνας των μία πρόσληψη για μία αποχώρηση καθώς τα χρόνια των μνημονίων αποχώρησε μεγάλος αριθμός εργαζομένων με πρόωρες συνταξιοδοτήσεις. Ελλείψεις υπάρχουν σε συγκεκριμένες ειδικότητες Μηχανικών, Πληροφορικής Οικονομικού και Διοικητικού και Φροντιστών. Παρατηρούμε και το φαινόμενο των αρνήσεων να αποδεχθούν τους διορισμούς μέσω ΑΣΕΠ υπάλληλοι λόγω του χαμηλού εισαγωγικού μισθού αλλά και της «απαγόρευσης» της κινητικότητας. Συνεπώς καλούμαστε ευάλωτοι υπάλληλοι να στηρίζουμε ευάλωτους συμπολίτες μας.

Παράλληλα βιώνουμε και το νέο καθεστώς των «εργολαβικών» δανεικών εργαζομένων μέσω εταιριών συμβούλων που δεν επιλύει προβλήματα υποστελέχωσης αλλά δημιουργεί επιπλέον με ζητήματα νομιμότητας να απασχολούνται στο δημόσιο με αυτό το ιδιότυπο εργασιακό καθεστώς.

Συγχρόνως βρισκόμαστε εδώ και χρόνια σε ένα καθεστώς ιδιότυπου «εγκλωβισμού». Ενώ το Ενιαίο Σύστημα Κινητικότητας (ΕΣΚ) θεσμοθετήθηκε με τον Ν. 4440/2016 ως ένας δίκαιος και διαφανής μηχανισμός για την ορθολογική κατανομή του προσωπικού και την επαγγελματική εξέλιξη των δημοσίων υπαλλήλων, για εμάς παραμένει γράμμα κενό.

Η επιβολή αυστηρών περιορισμών, όπως η προαπαιτούμενη σύμφωνη γνώμη του εποπτεύοντος Υπουργού, σε συνδυασμό με την πάγια άρνηση έγκρισης των αιτημάτων μας με πρόσχημα - ομολογία την υποστελέχωση, μας μετατρέπει σε ομήρους φορέων χωρίς δυνατότητα αλλαγής στην καριέρα μας.

- **Η υποστελέχωση δεν αντιμετωπίζεται με καταναγκασμό:** Η τραγική έλλειψη προσωπικού στο Ε.Κ.Κ.Α. είναι υπαρκτή και οφείλεται στην απουσία μόνιμων διορισμών και στη συνταξιοδότηση συναδέλφων. Δεν μπορεί, όμως, το δομικό αυτό πρόβλημα της Πολιτείας να μετακυλίεται στις πλάτες των υπαλλήλων, στερώντας τους το δικαίωμα στη βελτίωση των εργασιακών τους συνθηκών ή στη συνυπηρέτηση.

- **Επαγγελματική και Ψυχολογική Εξουθένωση (Burnout):** Οι υπάλληλοι του Ε.Κ.Κ.Α. (κοινωνικοί λειτουργοί, ψυχολόγοι, διοικητικοί) διαχειρίζονται καθημερινά κρίσεις, βία και ανθρώπινο πόνο κάτω από αντίξοες συνθήκες. Η απαγόρευση μετακίνησης σε άλλους φορείς εντείνει την επαγγελματική εξουθένωση, μειώνει την αποδοτικότητα και πλήττει την ψυχική υγεία του προσωπικού.

- **Παραβίαση της Αρχής της Ισότητας:** Δημιουργούνται δημόσιοι υπάλληλοι δύο ταχυτήτων. Την ίδια ώρα που το υπόλοιπο Δημόσιο αξιοποιεί την κινητικότητα για την κάλυψη αναγκών και την προσωπική ανάπτυξη των εργαζομένων, το προσωπικό του Ε.Κ.Κ.Α. αντιμετωπίζεται με όρους εξαίρεσης και αποκλεισμού.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

Την άμεση άρση των οριζόντιων αποκλεισμών και την απελευθέρωση των διαδικασιών μετάταξης και απόσπασης για τους υπαλλήλους του Ε.Κ.Κ.Α. που επιθυμούν να συμμετάσχουν στους κύκλους κινητικότητας.

Την άμεση στελέχωση του Ε.Κ.Κ.Α. με μόνιμο προσωπικό μέσω ΑΣΕΠ, ώστε να καλυφθούν τα πραγματικά κενά και να μην αποτελεί πλέον η υποστελέχωση τη μόνιμη δικαιολογία για τον εγκλωβισμό μας.

Τον πλήρη σεβασμό των εξαιρέσεων που αφορούν σοβαρούς λόγους υγείας και συνυπηρέτησης, οι οποίες πρέπει να εγκρίνονται άμεσα και χωρίς γραφειοκρατικές κωλυσιεργίες.

ΑΠΟΥΣΙΑ ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΕΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΘΕΣΕΩΝ ΕΥΘΥΝΗΣ

Συγκεκριμένα καταγγέλλουμε:

1. **Την απαράδεκτη έλλειψη εγκεκριμένου Οργανισμού στο Υπουργείο:** Η απουσία ενός σύγχρονου και σταθερού Οργανισμού κρατά τις υπηρεσίες και τους εποπτευόμενους φορείς (όπως το Ε.Κ.Κ.Α.) σε ένα διαρκές καθεστώς προσωρινότητας, σύγχυσης αρμοδιοτήτων και υποστελέχωσης. Δεν μπορεί να σχεδιάζεται κοινωνική πολιτική «στα τυφλά», χωρίς σαφές οργανωτικό πλαίσιο.
2. **Την αδικαιολόγητη καθυστέρηση των κρίσεων για θέσεις ευθύνης:** Η συστηματική αναβολή των επίσημων κρίσεων (Διευθυντών και Τμηματάρχων) σε όλους τους φορείς διαιωνίζει το καθεστώς των αυθαίρετων «απευθείας αναθέσεων» και των προσωρινών αναπληρώσεων.
3. Η πρακτική αυτή καταπατά τις αρχές της αξιοκρατίας, της διαφάνειας και της ισότητας, ενώ στερεί από ικανά στελέχη τη δυνατότητα να κριθούν δίκαια. Η συνεχιζόμενη διοικητική αδράνεια και απαξίωση που βιώνουμε, ναρκοθετεί την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών μας και στερεί από τους υπαλλήλους κάθε δικαίωμα επαγγελματικής εξέλιξης.

ΓΕΝΙΚΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ

Οι φορείς της κοινωνικής πρόνοιας δεν αποτελούν δευτερεύουσες δημόσιες υπηρεσίες. Είναι ένας από τους βασικούς πυλώνες της κοινωνικής συνοχής. Λειτουργούν ως τα «κοινωνικά αμορτισέρ» της Πολιτείας, απορροφώντας τους κραδασμούς που προκαλούν η φτώχεια, η ανεργία, οι κοινωνικές ανισότητες, η αναπηρία και ο κοινωνικός αποκλεισμός.

Σήμερα, όμως, οι δομές πρόνοιας αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα: ελλείψεις προσωπικού, ανεπαρκή χρηματοδότηση και αυξανόμενες ανάγκες

των πολιτών. Όταν αποδυναμώνεται η πρόνοια, δεν πλήττονται μόνο οι ωφελούμενοι. Αποδυναμώνεται ολόκληρη η κοινωνία.

Γι' αυτό η ενίσχυση των φορέων πρόνοιας δεν είναι μια περιττή μη ανταποδοτική δαπάνη, είναι επένδυση στην κοινωνική ειρήνη, στην αξιοπρέπεια των πολιτών και στη πρόοδο της χώρας.

Ο Τόμας Χομπς είχε αποδώσει τη γνωστή λατινική ρήση «Homo homini lupus est» – «ο άνθρωπος είναι λύκος για τον άνθρωπο». Η σύγχρονη οργανωμένη Πολιτεία οφείλει να αποδεικνύει καθημερινά το αντίθετο: ότι μέσα από ισχυρούς θεσμούς κοινωνικής πρόνοιας, αλληλεγγύη και αποτελεσματικές δημόσιες πολιτικές προστατεύει τον άνθρωπο και δεν τον εγκαταλείπει.

Αυτός είναι ο λόγος που ζητούμε ουσιαστική στήριξη της κοινωνικής πρόνοιας. Δεν υπερασπιζόμαστε μόνο τις δομές και τους εργαζόμενους· υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα κάθε πολίτη να ζει με αξιοπρέπεια και ασφάλεια.